

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 3880 van 21 november 2007
in de zaak X/ IVde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, staatloze, op 2 juli 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juni 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 september 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en ten blijke van de onmogelijkheid van haar cliënt om ter terechtzitting te verschijnen een attest van 3 oktober 2007 van Dr. F. RIHOUX voorlegt en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een Bosniak, afkomstig uit Azane (Montenegro).

Sinds oktober 1992 bent u lid van de “Stranka Demokratije Aczije” (SDA).

Sinds 1976 woonde u in Skopje, Macedonië. In 1980 verhuisde u naar Bijelo Polje, Montenegro en in 1982 keerde u terug naar Macedonië, waar u samen met uw echtgenote, X, in Dolno Konjare ging wonen. Op 29 september 2001 ging u samen met uw echtgenote naar Turkije om de oorlog in Macedonië te ontvluchten.

U keerde terug naar Dolno Konjare op 11 oktober 2003.

Voor het uiteenvallen van voormalig Joegoslavië hadden u en uw echtgenote de Joegoslavische nationaliteit. Momenteel bent u beiden staatloos.

Na de onafhankelijkheid van Macedonië probeerde u tevergeefs de Macedonische nationaliteit of enig ander verblijfsstatuut in Macedonië te verkrijgen.

Uiteindelijk verliet u Macedonië op 13 november 2005 richting België waar uw broer, B. B. (OV 5.133.001), al op 13 september 2001 een asielaanvraag had ingediend. Op 15 november 2005 kwam u aan en op 16 november 2005 vroeg u asiel. Uw moeder, B. S. (OV X), kwam in december 2006 naar België en vroeg asiel op 18 december 2006.

U bent in het bezit van uw voormalige Joegoslavische identiteitskaart (uitgereikt in Skopje op 1 december 1988); uw voormalig Joegoslavisch paspoort (uitgereikt in Skopje op 5 juli 1989); uw geboorteakte (uitgereikt in Bijelo Polje op 7 november 2005); uw huwelijksakte en een duplicaat ervan (uitgereikt te Skopje op 19 mei 1992 en 25 mei 2005) en uw rijbewijs (uitgereikt in Skopje op 3 juni 1991). Verder legde u volgende documenten voor: een uitspraak van het Hooggerechtshof van Macedonië, dd. 20 april 1995, die de beslissing waarin u het verkrijgen van de Macedonische nationaliteit werd geweigerd, bevestigt; twee attesten die stellen dat u en uw vrouw geen staatsburger zijn van Macedonië (uitgereikt in Skopje op 13 juli 2005); twee attesten die stellen dat u en uw echtgenote de Servisch-Montenegrijnse nationaliteit niet hebben (uitgereikt in Bijelo Polje op 7 november 2005); een attest van de taxi-unie van Skopje waaruit uw tewerkstelling in de transportsector moet blijken (uitgereikt in Skopje op 9 december 1996) en enkele Belgische medische attesten waaruit blijkt dat u gezondheidsproblemen hebt en geregeld een psychiater raadpleegt.”

Verzoeker betwist deze weergave niet.

2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de kandidaat-vluchteling zelf. De asielzoeker moet aantonen dat zijn aanvraag tot erkenning is gerechtvaardigd. De kandidaat-vluchteling moet een poging ondernemen het relaas te staven. Hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen worden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Gelet op de elementen aanwezig in het administratieve dossier en meer in het bijzonder op het psychologische evaluatieonderzoek uitgevoerd door de Psy Support Cel op 13 november 2006 en gelet op de verklaringen afgelegd door uw echtgenote, X, dient te worden gesteld dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als de motieven aangehaald door uw echtgenote.

In het kader haar asielaanvraag heb ik een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft ook niet besloten worden tot het bestaan van een gronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststelling te kunnen wijzigen aangezien deze enkel uw identiteit en het feit dat u op dit moment de nationaliteit van Macedonië en Servië-Montenegro niet heeft bevestigd. Deze elementen worden op zich niet betwist.

Voor het verkrijgen van een toelating of machtiging tot verblijf in België op basis van uw beweerde staatloosheid dient u de daartoe wettelijk voorziene procedures aan te wenden.

Wat uw gezondheidsproblemen betreft dient te worden gesteld dat medische redenen niet zonder meer ressorteren onder de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bedoeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch onder de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. De door u neergelegde attesten geven geen uitsluitel over de juiste oorzaak van uw medische problemen. Voor een beoordeling van medische elementen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.”

In het kader van de asielaanvraag ingediend door uw broer, B. B., werd door het Commissariaat-generaal op 24 december 2002 een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling genomen. In beroep nam de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen op 18 april 2003 hierin een weigeringsbeslissing.

In het kader van de asielaanvraag ingediend door uw moeder, B. S., werd door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.”

3.1. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing een beoordelingsfout maakt in de zin dat zijn asielaanvraag de basis uitmaakt en dat de asielaanvraag van zijn echtgenote aan de zijne dient gekoppeld te worden. De problemen zijn immers in de eerste plaats te wijten aan de activiteiten die hij als lid van de SDA voor deze partij in Macedonië heeft uitgeoefend.

3.2. Verweerder antwoordt dat, gezien de specifieke elementen van het dossier, en meer in het bijzonder de resultaten van het psychologische onderzoek en gezien de verklaringen van verzoekster, correct werd besloten dat beide echtgenoten zich baseren op dezelfde asielmotieven.

3.3. De Raad stelt op basis van het administratief dossier vast dat verzoeker en zijn echtgenote, X, dezelfde asielmotieven invoeren.

De Raad stelt vervolgens vast dat deze motieven in hoofdzaak weliswaar hun oorsprong zouden vinden in de activiteiten van verzoeker (hij zou lid zijn geweest van de SDA, hij zou bedreigd zijn op de gemeentedienst, ...), maar bij hem een vrij belangrijke verstoring van alle cognitieve en mentale functies werd vastgesteld, zodat er ernstige reserves bestaan betreffende de alertheid, efficiëntie en oproepbaarheid van data uit het geheugen (zie stuk 8 administratief dossier).

De commissaris-generaal heeft, deze vaststelling in acht genomen, aldus op correcte wijze besloten het dossier en bijgevolg ook de verklaringen van verzoekers echtgenoot als basis te nemen en verzoekers dossier te koppelen aan dit van zijn echtgenote (zie ook UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 206-212).

Bij arrest van 21 november 2007, nr. 3881 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd aan verzoekers echtgenote de erkenning van de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Derhalve wordt in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in aanmerking genomen, evenmin zijn er elementen die de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980, wettigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 21 november 2007 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BREYNE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE

M. BONTE